

heder,“ afbrød Frk. Ragnhild i let irriteret Tone og lagde Haanden paa sin Venindes Arm. „Pastor Petersen fik i Morges kold Te og har af den Grund været i sit utaaleligste Drille-Humør hele Formiddagen.“

Pateren lod, som om han ganske overhørte denne Bemærkning.

Forøvrig havde han ikke Uret. Frk. Ragnhild saa' ingenlunde ufarlig ud i sit lyse Sommertoilette med de mægtige Pufærmer og den store Hyrdindehat, hvis hvide Filt „stod“ fortræffeligt til hendes brunrøde Krushaar. Man maatte indrømme hende, at hun havde holdt sig udmærket. Hendes Holdning var lige udfordrende rank, de pragtfulde, graablaa Øjne havde intet mistet af deres Glans, — ja hun var endog bleven lidt fyldig med Aarene og svagt rødmosset og en Smule koket . . . syntes kort sagt at befinde sig i den Efterblomstring, som forundes visse Kvinder i Begyndelsen af Trediverne, naar der paa dette Tidspunkt hænder dem et eller andet Usædvanligt.

„Ja, naar denne Forklaring ikke tilfredsstiller Dem,“ — vedblev Pateren, vendt mod Fru Betty — „saa maa jeg jo se at finde en anden. Jeg vil da sige, at ogsaa jeg — ligesom vor Veninde, Frk. Tønnesen — har faaet en af Hovedstadens